

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ПЛАТУ ЗА ЗЕМЛЮ

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 1992, № 38, ст. 560)

(ВВОДИТЬСЯ В ДІЮ ПОСТАНОВОЮ ВР

№ 2536-ХІІ (2536-12) від 03.07.92, ВВР, 1992, № 38, ст.561)

(ІЗ ЗМІНАМИ, ВНЕСЕНИМИ ЗГІДНО ІЗ ЗАКОНАМИ

№ 3091-ХІІ (3091-12) від 09.04.93, ВВР, 1993, № 20, ст.212 № 3180-ХІІ (3180-12) від 05.05.93, ВВР, 1993, № 26, ст.277 № 3708-ХІІ (3708-12) від 16.12.93, ВВР, 1993, № 51, ст.479 № 3898-ХІІ (3898-12) від 01.02.94, ВВР, 1994, № 20, ст.120 № 126/95-ВР від 06.04.95, ВВР, 1995, № 16, ст.111 № 96/96-ВР від 22.03.96, ВВР, 1996, № 16, ст. 71)

(В РЕДАКЦІЇ ЗАКОНУ

№ 378/96-ВР від 19.09.96, ВВР, 1996, № 45, ст.238)

(ІЗ ЗМІНАМИ, ВНЕСЕНИМИ ЗГІДНО ІЗ ЗАКОНАМИ

№ 404/97-ВР від 27.06.97, ВВР, 1997, № 33, ст.207 № 535/97-ВР від 19.09.97, ВВР, 1997, № 47, ст.294 № 25/98-ВР від 15.01.98, ВВР, 1998, № 25, ст.147 № 320-ХІV (320-14) від 17.12.98, ВВР, 1999, № 5-6, ст.39 № 378-ХІV (378-14) від 31.12.98, ВВР, 1999, № 8, ст.59 № 403-ХІV (403-14) від 15.01.99, ВВР, 1999, № 15, ст.83 № 515-ХІV (515-14) від 18.03.99, ВВР, 1999, № 18, ст.140 № 722-ХІV (722-14) від 03.06.99, ВВР, 1999, № 32, ст.264 № 971-ХІV (971-14) від 15.07.99, ВВР, 1999, № 38, ст.352 № 973-ХІV (973-14) від 15.07.99, ВВР, 1999, № 39, ст.356 № 1242-ХІV (1242-14) від 18.11.99, ВВР, 2000, № 3, ст.20 - набуває чинності з 01.01.2000 № 1278-ХІV (1278-14) від 03.12.99, ВВР, 2000, № 2, ст.16 № 1344-ХІV (1344-14) від 22.12.99 - набуває чинності з 01.01.2000, ВВР, 2000, № 6-7, ст.39 № 1375-ХІV (1375-14) від 13.01.2000, ВВР, 2000, № 10, ст.78 № 1458-ІІІ (1458-14) від 17.02.2000, ВВР, 2000, № 14-15-16, ст.121 № 1559-ІІІ (1559-14) від 16.03.2000, ВВР, 2000, № 22, ст.172 № 1715-ІІІ (1715-14) від 11.05.2000, ВВР, 2000, № 32, ст.260 № 1807-ІІІ (1807-14) від 08.06.2000, ВВР, 2000, № 38, ст.318 № 1926-ІІІ (1926-14) від 13.07.2000, ВВР, 2000, № 43, ст.363 № 1953-ІІІ (1953-14) від 14.09.2000, ВВР, 2000, № 45, ст.375 № 1991-ІІІ (1991-14) від 21.09.2000 - набирає чинності з 01.01.2001, ВВР, 2000, № 48, ст.406 № 2120-ІІІ (2120-14) від 07.12.2000, ВВР, 2001, № 2-3, ст.10 № 2181-ІІІ (2181-14) від 21.12.2000 - набирає чинності з 1 квітня 2001 року № 2199-ІІІ (2199-14) від 21.12.2000 № 2211-ІІІ (2211-14) від 11.01.2001)

(СТАВКИ ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ ЗБІЛЬШЕНО В 1,81 РАЗА ЗГІДНО ІЗ ЗАКОНОМ

№ 404/97-ВР від 27.06.97)

(Дію Закону зупинено для сільськогосподарських товаровиробників - учасників експерименту по запровадженню єдиного податку на території Глобинського району

Полтавської області, Старобешівського району Донецької області та Ужгородського району Закарпатської області згідно із Законом № 25/98-ВР від 15.01.98)

(Дію Закону зупинено для сільськогосподарських товаровиробників - платників фіксованого сільськогосподарського податку згідно із Законом № 320-XIV (320-14) від 17.12.98)

(Дію Закону зупинено на період проведення експерименту для підприємств - учасників економічного експерименту згідно із Законом № 1375-XIV (1375-14) від 13.01.2000)

Цей Закон визначає розміри та порядок плати за використання земельних ресурсів, а також напрями використання коштів, що надійшли від плати за землю, відповідальність платників та контроль за правильністю обчислення і справляння земельного податку.

РОЗДІЛ 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

грошова оцінка - капіталізований рентний дохід із земельної ділянки;

податок - обов'язковий платіж, що справляється з юридичних і фізичних осіб за користування земельними ділянками;

ставка податку - законодавчо визначений річний розмір плати за одиницю площі оподаткованої земельної ділянки;

оренда - засноване на договорі строкове платне володіння, користування земельною ділянкою;

землі сільськогосподарського призначення - землі, надані для потреб сільського господарства або призначені для цих цілей;

землі населених пунктів - усі землі в межах населених пунктів. Межі населених пунктів встановлюються згідно з законодавством України.

Стаття 2. Використання землі в Україні є платним. Плата за землю справляється у вигляді земельного податку або орендної плати, що визначається залежно від грошової оцінки земель. Розміри податку за земельні ділянки, грошову оцінку яких не встановлено, визначаються до її встановлення в порядку, визначеному цим Законом.

Власники землі та землекористувачі, крім орендарів та інвесторів - учасників угоди про розподіл продукції, сплачують земельний податок. (Частина друга статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1807-III (1807-14) від 08.06.2000)

Справляння земельного податку за земельні ділянки, надані в користування у зв'язку з укладенням угоди про розподіл продукції, замінюється розподілом виробленої продукції між державою та інвестором на умовах такої угоди. (Статтю 2 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 1807-III (1807-14) від 08.06.2000)

За земельні ділянки, надані в оренду, справляється орендна плата.

(Дію статті 3 зупинено на 2001 рік згідно із Законом N 2120-III (2120-14) від 07.12.2000) (Дію статті 3 зупинено на 2000 рік згідно із Законом № 1458-III (1458-14) від 17.02.2000)

Стаття 3. Плата за землю запроваджується з метою формування джерела коштів для фінансування заходів щодо раціонального використання та охорони земель, підвищення родючості ґрунтів, відшкодування витрат власників землі і землекористувачів, пов'язаних з господарюванням на землях гіршої якості, ведення земельного кадастру, здійснення землеустрою та моніторингу земель, проведення земельної реформи та розвитку інфраструктури населених пунктів.

Стаття 4. Розмір земельного податку не залежить від результатів господарської діяльності власників землі та землекористувачів.

(Дію частини другої статті 4 зупинено на 2001 рік згідно із Законом № 2120-III (2120-14) від 07.12.2000)(Дію частини другої статті 4 зупинено на 2000 рік згідно із Законом № 1458-III (1458-14) від 17.02.2000) Ставки земельного податку, порядок обчислення і сплати земельного податку не можуть встановлюватись або змінюватись іншими законодавчими актами, крім цього Закону. Зміни і доповнення до цього Закону вносяться не пізніше ніж за три місяці до початку нового бюджетного року і набувають чинності з початку нового бюджетного року.

Стаття 5. Об'єктом плати за землю є земельна ділянка, яка перебуває у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди.

Суб'єктом плати за землю (платником) є власник землі і землекористувач, у тому числі орендар.

РОЗДІЛ 2

ПЛАТА ЗА ЗЕМЛІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Стаття 6. Ставки земельного податку з одного гектара сільськогосподарських угідь встановлюються у відсотках від їх грошової оцінки у таких розмірах:

для ріллі, сіножатей та пасовищ - 0,1;

для багаторічних насаджень - 0,03.

За сільськогосподарські угіддя, що надані у встановленому порядку і використовуються за цільовим призначенням, незалежно від того, до якої категорії земель вони віднесені, земельний податок справляється згідно з частиною першою цієї статті.

РОЗДІЛ 3

ПЛАТА ЗА ЗЕМЛІ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ

Стаття 7. Ставки земельного податку з земель, грошову оцінку яких встановлено, встановлюються у розмірі одного відсотка від їх грошової оцінки, за винятком земельних ділянок, зазначених у частинах п'ятій - десятій цієї статті та частині другій статті 6 цього Закону.

Якщо грошову оцінку земельних ділянок не встановлено, середні ставки земельного податку встановлюються у таких розмірах:

#####	Групи населених Середня ставка Коефіцієнт, що застосо-	пунктів з чисель- податку вується у
	містах Києві, ністю населення (коп. за Сімферополі, Севастопо-	(тис. чол.) 1 кв. метр) лі
	та містах обласного	

Групи населених пунктів з чисель ністю населення (тис. чол.)	Середня ставка податку (коп. за 1 кв. метр)	Коефіцієнт, що застосовується у містах Києві, Сімферополі, Севастополі та містах обласного підпорядкування
до 0,2	1,5	
від 0,2 до 1	2,1	
від 1 до 3	2,7	

від 3 до 10	3	
від 10 до 20	4,8	
від 20 до 50	7,5	1,2
від 50 до 100	9	1,4
від 100 до 250	10,5	1,6
від 250 до 500	12	2
від 500 до 1000	15	2,5
від 1000 і більше	21	3

(Ставки земельного податку, встановлені частиною другою статті 7 збільшені в 2 рази згідно із Законом 378-XIV (378-14) від 31.12.98) (Ставки земельного податку, встановлені частиною другою статті 7 збільшені в 2,4 рази згідно із Законом № 1458-III (1458-14) від 17.02.2000) (Установити, що в 2001 році по населених пунктах, грошова оцінка земель яких не проведена, застосовуються ставки земельного податку, встановлені частиною другою статті 7, збільшені в 2,62 рази згідно із Законом № 2120-III (2120-14) від 07.12.2000)

У населених пунктах, віднесених Кабінетом Міністрів України до курортних, до ставок земельного податку, встановлених частиною другою цієї статті, застосовуються коефіцієнти:

на Південному узбережжі Автономної Республіки Крим - 3,0;

на Південно-східному узбережжі Автономної Республіки Крим - 2,5;

на Західному узбережжі Автономної Республіки Крим - 2,2;

на Чорноморському узбережжі Миколаївської, Одеської та Херсонської областей - 2,0;

у гірських та передгірних районах Закарпатської, Львівської, Івано-Франківської та Чернівецької областей - 2,3, крім населених пунктів, які Законом України "Про статус гірських населених пунктів України" (56/95-ВР) віднесені до категорії гірських;

на узбережжі Азовського моря та в інших курортних місцевостях - 1,5.

Ставки земельного податку за земельні ділянки (за винятком сільськогосподарських угідь) диференціюють та затверджують відповідні сільські, селищні, міські ради виходячи із середніх ставок податку, функціонального використання та місцезнаходження земельної ділянки, але не вище ніж у два рази від середніх ставок податку з урахуванням коефіцієнтів, встановлених частинами другою і третьою цієї статті.

Податок за земельні ділянки, зайняті житловим фондом, кооперативними автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, гаражно-будівельними, дачно-будівельними кооперативами, індивідуальними гаражами і дачами громадян, а також за земельні ділянки, надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно-побутовими та господарськими будівлями і спорудами, справляється у розмірі трьох відсотків суми земельного податку, обчисленого відповідно до частин першої та другої цієї статті.

Податок за земельні ділянки, надані для потреб лісового господарства, за винятком ділянок, зайнятих виробничими, культурно-побутовими, жилими будинками та господарськими будівлями і спорудами, справляється як складова плати за використання лісових ресурсів, що визначається лісовим законодавством.

Податок за земельні ділянки на територіях та об'єктах природоохоронного, оздоровчого та рекреаційного призначення, зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими будівлями і спорудами, що не пов'язані з функціональним призначенням

цих об'єктів, справляється у п'ятикратному розмірі відповідного земельного податку, встановленого частинами другою та п'ятою цієї статті.

При визначенні розміру податку за земельні ділянки, зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими будівлями і спорудами, розташованими на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, що не пов'язані з функціональним призначенням цих об'єктів, застосовуються такі коефіцієнти до відповідного земельного податку, встановленого частинами другою та п'ятою цієї статті:

міжнародного значення - 7,5;

загальнодержавного значення - 3,75;

місцевого значення - 1,5.

Податок за частину площ земельних ділянок, наданих підприємствам, установам і організаціям (за винятком сільськогосподарських угідь), що перевищують норми відведення, справляється у п'ятикратному розмірі.

(Дію частини десятої статті 7 зупинено на 2001 рік в частині розміру податку за земельні ділянки, надані для Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, в разі їх цільового використання згідно із Законом № 2120-III (2120-14) від 07.12.2000) (Дію частини десятої статті 7 зупинено на 2000 рік в частині розміру податку на земельні ділянки, надані для Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, в разі їх цільового використання згідно із Законом № 1458-III (1458-14) від 17.02.2000) Податок за земельні ділянки, надані для Збройних Сил України та інших військових формувань, створених відповідно до законодавства України, залізниць, гірничодобувних підприємств, а також за водойми, надані для виробництва рибної продукції, справляється у розмірі 25 відсотків суми земельного податку, обчисленого відповідно до частин першої та другої цієї статті.

Встановлені частиною другою цієї статті ставки земельного податку застосовуються з урахуванням коефіцієнтів індексації, визначених Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік. (Статтю 7 доповнено частиною одинадцятою згідно із Законом № 1344-XIV (1344-14) від 22.12.99 - набуває чинності з 01.01.2000)

РОЗДІЛ 4

ПЛАТА ЗА ЗЕМЛІ ПРОМИСЛОВОСТІ, ТРАНСПОРТУ, ЗВ'ЯЗКУ, ОБОРОНИ ТА ІНШОГО ПРИЗНАЧЕННЯ, А ТАКОЖ ЗА ЗЕМЛІ ПРИРОДООХОРОННОГО, ОЗДОРОВЧОГО, РЕКРЕАЦІЙНОГО, ІСТОРИКО- КУЛЬТУРНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ЗА ЗЕМЛІ ЛІСОВОГО І ВОДНОГО ФОНДІВ (ЗА МЕЖАМИ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ)

Стаття 8. Податок за земельні ділянки, надані для підприємств промисловості, транспорту, зв'язку та іншого призначення, за винятком земельних ділянок, зазначених у частинах другій та третій цієї статті і частині другій статті 6 цього Закону, справляється з розрахунку 5 відсотків від грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

(Дію частини другої статті 8 зупинено на 2001 рік щодо справляння податку за земельні ділянки, надані для Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України згідно із Законом № 2120-III (2120-14) від 07.12.2000) (Дію частини другої статті 8 зупинено на 2000 рік щодо справляння податку за земельні ділянки, надані для Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України згідно із Законом № 1458-III (1458-14) від 17.02.2000) Податок за земельні ділянки, надані для залізничного транспорту, Збройних Сил України та інших військових

формувань, створених відповідно до законодавства України, справляється у розмірі 0,02 відсотка від грошової оцінки одиниці площі ріллі по області, крім земель військових сільськогосподарських підприємств, з яких земельний податок справляється згідно із статтею 6 цього Закону.

У разі використання залізничним транспортом, Збройними Силами України та іншими військовими формуваннями, створеними відповідно до законодавства України, земель не за цільовим призначенням, податок справляється у розмірах, встановлених частиною першою цієї статті.

Стаття 9. Податок за земельні ділянки, надані в тимчасове користування на землях природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, за винятком земельних ділянок, зазначених у частині другій статті 6 цього Закону, справляється у розмірі 50 відсотків від грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

Стаття 10. Податок за земельні ділянки, надані на землях лісового фонду, за винятком земель, зазначених у частині другій статті 6 цього Закону та частині другій цієї статті, справляється як складова плати за використання лісових ресурсів, що визначається лісовим законодавством.

Податок за земельні ділянки, що входять до складу земель лісового фонду і зайняті виробничими, культурно-побутовими, жилими будинками та господарськими будівлями і спорудами, справляється у розмірі 0,3 відсотка від грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

Стаття 11. Податок за земельні ділянки, надані на землях водного фонду, за винятком земельних ділянок, зазначених у частині другій статті 6 цього Закону, справляється у розмірі 0,3 відсотка від грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

РОЗДІЛ 5

ПІЛЬГИ ЩОДО ПЛАТИ ЗА ЗЕМЛЮ

Стаття 12. Від земельного податку звільняються:

1) заповідники, в тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники (крім мисливських), регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва;

2) вітчизняні дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ;

3) органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, які повністю утримуються за рахунок бюджету (за винятком Збройних Сил України та інших військових формувань, створених відповідно до законодавства України), спеціалізовані санаторії України для реабілітації хворих згідно із списком, затвердженим Міністерством охорони здоров'я України, дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України, громадські організації інвалідів України, підприємства та організації громадських організацій інвалідів, майно яких є їх повною власністю, де кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить протягом попереднього звітного періоду не менше 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом попереднього звітного періоду не менше 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці, що відносяться до складу валових витрат виробництва (обігу).

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявністю дозволу на право користування такою пільгою, який

надається міжвідомчою Комісією з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" (875-12); (Пункт 3 статті 12 в редакції Закону № 1926-III (1926-14) від 13.07.2000)

4) вітчизняні заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення, фізичної культури та спорту, спортивні споруди, що використовуються ними за цільовим призначенням;

5) зареєстровані релігійні та благодійні організації, що не займаються підприємницькою діяльністю;

б) тимчасово до 1 січня 2008 року підприємства по виробництву автомобілів і запчастин до них, які мають інвестицію (у тому числі іноземну) виключно в грошовій формі, що становить суму, еквівалентну не менше 150 мільйонам доларів США за офіційним валютним курсом Національного банку України на день внесення такої інвестиції до їх статутного фонду, яка зареєстрована у встановленому законодавством порядку. Площа землі, що звільняється від оподаткування земельним податком, визначається із розрахунку суми інвестиції у грошовій формі до статутного фонду таких підприємств на 1 га площі землі, яку вони займають, еквівалентній 400 тисячам доларів США за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України на день внесення інвестиції (у тому числі іноземної); (Частину першу статті 12 доповнено пунктом 6 згідно із Законом № 535/97-ВР від 19.09.97)

7) на період функціонування спеціальної економічної зони "Яворів" суб'єкти цієї зони (власники землі, землекористувачі на території спеціальної економічної зони "Яворів"), які реалізують на території спеціальної економічної зони "Яворів" інвестиційні проекти, затверджені Яворівською районною державною адміністрацією. У перші три роки реалізації таких інвестиційних проектів зазначені суб'єкти зони звільняються від сплати земельного податку повністю, а в наступні роки сплачують земельний податок за ставкою в розмірі 50 відсотків діючої ставки. Суб'єкти зони, які реалізують інвестиційні проекти на територіях земель, порушених від діяльності Яворівського державного гірничо-хімічного підприємства "Сірка", звільняються від сплати земельного податку; (Частину першу статті 12 доповнено пунктом 7 згідно із Законом N 403-XIV (403-14) від 15.01.99)

8) на період функціонування спеціальної економічної зони туристсько-рекреаційного типу "Курортполіс Трускавець" суб'єкти цієї зони (власники землі, землекористувачі на території спеціальної економічної зони "Курортполіс Трускавець"), які реалізують на території спеціальної економічної зони "Курортполіс Трускавець" інвестиційні проекти, схвалені виконавчим комітетом Трускавецької міської ради. Протягом визначеного інвестиційним проектом періоду освоєння земельної ділянки, а саме планування території, будівництва об'єктів інфраструктури для потреб спеціальної економічної зони "Курортполіс Трускавець", зазначені суб'єкти звільняються від сплати земельного податку повністю, а протягом наступних десяти років реалізації на території спеціальної економічної зони "Курортполіс Трускавець" цих інвестиційних проектів - сплачують земельний податок за ставкою в розмірі 50 відсотків діючої ставки оподаткування; (Частину першу статті 12 доповнено пунктом 8 згідно із Законом № 515-XIV (515-14) від 18.03.99)

9) на період функціонування спеціальної економічної зони "Славутич" суб'єкти цієї зони (власники землі, землекористувачі на території спеціальної економічної зони "Славутич"), які реалізують на території спеціальної економічної зони "Славутич" інвестиційні проекти, затверджені виконавчим комітетом Славутицької міської ради. У перші три роки реалізації таких інвестиційних проектів зазначені суб'єкти зони звільняються від сплати земельного податку повністю, а в наступні три роки сплачують земельний податок за ставкою в розмірі

50 відсотків діючої ставки; (Частина першу статті 12 доповнено пунктом 9 згідно із Законом № 722-XIV (722-14) від 03.06.99)

10) на період освоєння земельної ділянки (планування території, будівництво об'єктів інфраструктури тощо), але не більше ніж на 5 років, суб'єкти підприємницької діяльності, які реалізують у порядку, встановленому Законом України "Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Луганській області" (970-14), інвестиційні проекти; (Частина першу статті 12 доповнено пунктом 10 згідно із Законом № 971-XIV (971-14) від 15.07.99)

11) суб'єкти підприємницької діяльності (інвестори), які реалізують на територіях спеціальних економічних зон "Азов" і "Донецьк" та на територіях пріоритетного розвитку в Донецькій області інвестиційні проекти, в порядку, встановленому Законом України "Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області" (356-14); (Частина першу статті 12 доповнено пунктом 11 згідно із Законом N 973-XIV (973-14) від 15.07.99)

12) на період освоєння земельної ділянки (планування території, будівництво об'єктів інфраструктури тощо), але не більше ніж на 5 років, суб'єкти підприємницької діяльності, які реалізують у порядку, встановленому Законом України "Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Житомирській області", інвестиційні проекти; (Частина першу статті 12 доповнено пунктом 12 згідно із Законом № 1278-XIV (1278-14) від 03.12.99)

13) у період з 1 січня 2000 року до 1 січня 2005 року підприємства суднобудівної промисловості, визначені відповідно до статті 1 Закону України "Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні; (Частина першу статті 12 доповнено пунктом 13 згідно із Законом № 1242-XIV (1242-14) від 18.11.99 - набуває чинності з 01.01.2000)

14) тимчасово, до 1 січня 2009 року, суб'єкти космічної діяльності згідно з переліком, який щороку затверджується Кабінетом Міністрів України; (Частина першу статті 12 доповнено пунктом 14 згідно із Законом № 1559-III (1559-14) від 16.03.2000)

15) на період освоєння земельної ділянки (планування території, будівництво об'єктів інфраструктури тощо), але не більше ніж на 5 років, суб'єкти підприємницької діяльності, які реалізують у порядку, встановленому Законом України "Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території міста Харкова" (1714-14), інвестиційні проекти; (Частина першу статті 12 доповнено пунктом 15 згідно із Законом № 1715-III (1715-14) від 11.05.2000)

16) покупець об'єкта незавершеного будівництва на земельну ділянку, відведена під такий об'єкт, з моменту придбання об'єкта на строк будівництва, визначений умовами приватизації; (Частина першу статті 12 доповнено пунктом 16 згідно із Законом № 1953-III (1953-14) від 14.09.2000)

17) підприємства, науково-дослідні інститути та організації, визначені статтею 3 Закону України "Про державну підтримку підприємств, науково-дослідних інститутів та організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії" (1991-14); (Частина першу статті 12 доповнено пунктом 17 згідно із Законом № 1991-III (1991-14) від 21.09.2000 - набирає чинності з 01.01.2001)

18) на період освоєння земельної ділянки (планування території, будівництво об'єктів інфраструктури тощо), але не більше ніж на 5 років, суб'єкти підприємницької діяльності, які реалізують у порядку, встановленому Законом України "Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку та спеціальну економічну зону "Порт Крим" в Автономній Республіці Крим" (2189-14), інвестиційні проекти"; (

Частину першу статті 12 доповнено пунктом 18 згідно із Законом N 2199-III (2199-14) від 21.12.2000)

19) у період з 1 січня 2001 року до 1 січня 2006 року підприємства концерну "Бронетехніка України" згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України. (Частину першу статті 12 доповнено пунктом 19 згідно із Законом № 2211-III (2211-14) від 11.01.2001)

Не справляється плата за сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених статтею 2 Закону України "Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи" (791а-12) (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднені сільськогосподарські угіддя, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства; за землі, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння; за землі державних сортопробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур; за землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування; за земельні ділянки державних, колективних і фермерських господарств, які зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодкових насаджень; за землі кладовищ; за земельні ділянки, в межах граничних норм, встановлених Земельним кодексом України (561-12), інвалідів I і II груп, громадян, які виховують трьох і більше дітей, та громадян, члени сімей яких проходять строкову військову службу, пенсіонерів, а також інших осіб, які користуються пільгами відповідно до Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (3551-12), громадян, яким у встановленому порядку видано посвідчення про те, що вони постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, міські, селищні та сільські Ради можуть встановлювати пільги щодо плати за землю: часткове звільнення на певний строк, зменшення суми земельного податку лише за рахунок коштів, що зараховуються на спеціальні бюджетні рахунки відповідних бюджетів.

Якщо право на пільгу в платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому втрачено це право.

Якщо підприємства, установи та організації, що користуються пільгами щодо земельного податку, мають у підпорядкуванні госпрозрахункові підприємства або здають у тимчасове користування (оренду) земельні ділянки, окремі будівлі або їх частини, податок за земельні ділянки, зайняті цими госпрозрахунковими підприємствами або будівлями (їх частинами), переданими в тимчасове користування, сплачується у встановлених розмірах на загальних підставах.

РОЗДІЛ 6

ОБЧИСЛЕННЯ І СТРОКИ СПЛАТИ ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ, ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ ВІД ПЛАТИ ЗА ЗЕМЛЮ

Стаття 13. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Стаття 14. Юридичні особи самостійно обчислюють суму земельного податку в порядку, визначеному цим Законом, за формою, встановленою Головною державною податковою

інспекцією України, щороку за станом на 1 січня і до 1 лютого подають дані відповідній державній податковій інспекції.

По нововідведених земельних ділянках розрахунки розмірів податку подаються юридичними особами протягом місяця з дня виникнення права власності або користування земельною ділянкою.

Нарахування земельного податку громадянам проводиться державними податковими інспекціями, які видають платникові до 15 липня поточного року платіжне повідомлення про сплату податку.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних осіб або громадян, земельний податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних осіб або громадян, земельний податок нараховується кожному з них пропорційно їх частці у власності на будівлю.

Стаття 15. Власники землі та землекористувачі сплачують земельний податок з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою податок сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

Стаття 16. Облік платників (товаровиробників сільськогосподарської продукції та громадян) і нарахування земельного податку проводиться щорічно за станом на 1 травня, інших суб'єктів - платників податку - за станом на 1 лютого.

Стаття 17. (Дію частини першої статті 17 зупинено на 2001 рік щодо строків сплати земельного податку платниками (крім громадян та виробників сільськогосподарської і рибної продукції) згідно із Законом № 2120-III (2120-14) від 07.12.2000) (Дію частини першої статті 17 зупинено на 2000 рік щодо строків сплати земельного податку платниками (крім громадян та виробників сільськогосподарської і рибної продукції) згідно із Законом N 1458-III (1458-14) від 17.02.2000) Земельний податок сплачується рівними частками власниками землі і землекористувачами - виробниками товарної сільськогосподарської і рибної продукції та громадянами до 15 серпня і 15 листопада, а всіма іншими платниками - щоквартально до 15 числа наступного за звітним кварталом місяця.

Надміру сплачені суми податку підлягають поверненню платнику за його письмовою заявою або за його бажанням зараховуються до сплати податку за наступний рік.

Стаття 18. Платники, яких своєчасно не було залучено до сплати земельного податку, сплачують податок не більш як за два попередні роки.

Перегляд неправильно нарахованого податку, стягнення або повернення його платнику допускаються не більш як за два попередні роки.

Стаття 19. (Дію статті 19 зупинено на 2001 рік в частині визначення строків внесення орендної плати виключно у договорі оренди згідно із Законом № 2120-III (2120-14) від 07.12.2000) (Дію статті 19 зупинено на 2000 рік в частині визначення строків внесення орендної плати виключно у договорі оренди згідно із Законом № 1458-III (1458-14) від 17.02.2000) Розмір, умови і строки внесення орендної плати за землю встановлюються за угодою сторін у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

(Дію статті 20 зупинено на 2001 рік згідно із Законом N 2120-III (2120-14) від 07.12.2000) (Дію статті 20 зупинено на 2000 рік згідно із Законом № 1458-III (1458-14) від

17.02.2000) Стаття 20. Платежі за землю зараховуються на спеціальні бюджетні рахунки бюджетів сільської, селищної, міської Ради, на території яких знаходяться земельні ділянки.

(Дію статті 21 зупинено на 2001 рік згідно із Законом N 2120-III (2120-14) від 07.12.2000) (Дію статті 21 зупинено на 2000 рік згідно із Законом № 1458-III (1458-14) від 17.02.2000) Стаття 21. Для централізованого виконання робіт, передбачених статтею 22 цього Закону, 30 відсотків коштів від земельного податку, що надійшли на спеціальні бюджетні рахунки місцевих бюджетів, зазначених у статті 20 цього Закону, централізуються на спеціальному бюджетному рахунку Державного комітету України по земельних ресурсах, 10 відсотків - на спеціальних бюджетних рахунках Автономної Республіки Крим і областей.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим і обласні Ради у межах зазначених відрхувань можуть установлювати нормативи централізації коштів від земельного податку на спеціальних бюджетних рахунках районів і міст, у підпорядкуванні яких знаходиться район.

Міські Ради з районним поділом можуть встановлювати нормативи централізації коштів від земельного податку на спеціальних бюджетних рахунках районів міста.

(Дію статті 22 зупинено на 2001 рік згідно із Законом N 2120-III (2120-14) від 07.12.2000) (Дію статті 22 зупинено на 2000 рік згідно із Законом № 1458-III (1458-14) від 17.02.2000) Стаття 22. Кошти від плати за землю, що надходять на спеціальні бюджетні рахунки місцевих бюджетів, зазначених у статті 20 цього Закону, використовуються виключно для таких цілей:

фінансування заходів щодо раціонального використання та охорони земель, підвищення родючості ґрунтів;

ведення державного земельного кадастру, землеустрою, моніторингу земель;

створення земельного інноваційного фонду;

відшкодування витрат власників землі і землекористувачів, пов'язаних з господарюванням на землях гіршої якості;

економічного стимулювання власників землі і землекористувачів за поліпшення якості земель, підвищення родючості ґрунтів і продуктивності земель лісового фонду;

надання пільгових кредитів, часткового погашення позичок та компенсації втрат доходів власників землі та землекористувачів внаслідок тимчасової консервації земель, порушених не з їх вини;

проведення земельної реформи, а також для земельно-господарського устрою, розробки містобудівної документації і розвитку інфраструктури населених пунктів.

Кошти від земельного податку, що централізуються, спрямовуються на розробку і виконання державних програм щодо раціонального використання земель, підвищення родючості ґрунтів, на відшкодування витрат власників землі і землекористувачів, пов'язаних із господарюванням на землях гіршої якості, охорону земельних ресурсів у комплексі з іншими природоохоронними заходами, розвиток загальнодержавної та регіональної інфраструктури, ведення державного земельного кадастру, землеустрою, моніторингу земель, а також проведення земельної реформи.

За нецільове використання коштів, що надходять від земельного податку у відповідний бюджет, фінансовими органами нараховується штраф в розмірі 100 відсотків використаних сум, які надходять до Державного бюджету України на цілі, зазначені в частині першій цієї статті.

РОЗДІЛ 7

ГРОШОВА ОЦІНКА ЗЕМЛІ

Стаття 23. Грошова оцінка земельної ділянки проводиться Державним комітетом України по земельних ресурсах за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Грошова оцінка земельної ділянки щороку станом на 1 січня уточнюється на коефіцієнт індексації, порядок проведення якої затверджується Кабінетом Міністрів України. (Статтю 23 доповнено частиною другою згідно із Законом № 1344-XIV (1344-14) від 22.12.99 - набуває чинності з 01.01.2000)

Стаття 24. Грошова оцінка землі застосовується для економічного регулювання земельних відносин при укладанні цивільно-правових угод, передбачених законодавством України.

РОЗДІЛ 8

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЛАТНИКІВ І КОНТРОЛЬ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНУ УКРАЇНИ "ПРО ПЛАТУ ЗА ЗЕМЛЮ"

Стаття 25. За прострочення встановлених строків сплати податку (стаття 17 цього Закону) справляється пеня у розмірах, визначених законом (Частина перша статті 25 в редакції Закону N 2181-III (2181-14) від 21.12.2000 - набирає чинності з 1 квітня 2001 року)

Розмір пені за несвоєчасне внесення орендної плати передбачається у договорі оренди, проте він не може перевищувати ставки пені за несвоєчасну сплату земельного податку.

Стаття 26. За порушення Закону України "Про плату за землю" платники несуть відповідальність, передбачену Земельним кодексом України (561-12), та законами України.

Посадові особи, винні в порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність, передбачену чинним законодавством. (Стаття 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2181-III (2181-14) від 21.12.2000 - набирає чинності з 1 квітня 2001 року)

Стаття 27. Контроль за правильністю обчислення і справляння земельного податку здійснюється державними податковими інспекціями.

РОЗДІЛ 9

ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 28. Спори, що виникають з питань застосування положень, передбачених цим Законом, вирішуються в судовому порядку.

РОЗДІЛ 10

МІЖНАРОДНІ ДОГОВОРИ

Стаття 29. Якщо міжнародним договором України встановлені інші правила, ніж ті, що визначені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м. Київ, 3 липня 1992 року
№ 2535-XII